

10

Opinie: “Verwijt klokkenluider WODC-affaire aan CvB ongegrond”

12

Wie is de nieuwe dean van het Science Programme?

U-raad: voorzitter Van Tilburg opgestapt

De voorzitter van de universiteitsraad, Jonathan van Tilburg, is per 1 maart jongstleden opgestapt. De universiteitsraad had hem een dag eerder verzocht “zijn positie te heroverwegen”. De reden van vertrek is onduidelijk.

Op woensdagmiddag 27 februari, tijdens het vertrouwelijke vooroverleg en net voor het begin van de openbare raadsvergadering, verliet Van Tilburg de zaal met de woorden: “Ik ben ontslagen.” Dit tot verbazing van de groep wachtenden bij de deur, onder wie de voorzitter en de vicevoorzitter van het college van bestuur. De universiteitsraad sprak de dag erna in een uiterst summiere verklaring niet van ontslag. “Ik was iets te voorbarig met mijn uitspraak dat ik was ontslagen”, verklaart de ex-voorzitter desgevraagd.

Over de reden van vertrek wil de universiteitsraad niets zeggen. Ook Van Tilburg wil op dit moment niets loslaten, behalve: “Het betreft de invulling van de rol als onafhankelijke/technisch voorzitter en de organisatie van de ondersteuning van de universiteitsraad.”

Van Tilburg, universitair hoofd-

Seksuele voorlichting en het taboe daarop: expo tijdens de Maastricht Antiquarian Book and Print Fair. Zie pagina 11. Yoshitoshi, T. Looking Itchy, Centre Céramique

docent humane biologie, was bezig aan zijn tweede termijn als voorzitter en werd vorig jaar maart herbenoemd voor een periode van twee jaar. Hij was als ‘externe’ voorzitter aangesteld en dus geen lid van de U-raad.

Voorlopig zal de vicevoorzitter van de universiteitsraad en studentraadslid Jurgen van Heertum zijn taken waarnemen.

Het is de derde keer in de geschiedenis van de UM dat een U-raadsvoorzitter gedwongen vertrekt. In 1982 werd de voorzitter, student Richard Starmans, tot aftreden gedwongen nadat zijn U-raadsfractie bij de Tweede Kamer tegen de bouw van een academisch ziekenhuis had gelobbyd.

In 2003 hield voorzitter Alita Hidding, van buiten de UM aangetrokken, de eer aan zichzelf, waarmee ze een dreigende motie van wantrouwen voorkwam. Ze was iets meer dan een jaar daarvoor benoemd. Haar al te zakelijke stijl en vooral het verwijt dat ze te dicht tegen het college van bestuur aanleunde, deden haar de das om.

Volgende week heeft *Observant* een interview met de gewezen voorzitter.

Riki Janssen

Keuzegids Masters 2019 Maastricht and Groningen best general universities

According to the Keuzegids Masters 2019, Maastricht University, together with Rijksuniversiteit Groningen, is the best general Dutch university. Eight Maastricht study programmes received the award Top Rated Programme. What’s more, the master’s of Learning and Development in Organisations was one of the five best study programmes in the Netherlands, with a score of 9.1. Health Education and Promotion had the worst score of all Maastricht master’s programmes.

Keuzegids Masters took a close look at the 58 master’s programmes at Maastricht University, two of which were in Venlo, three from the Transnational University Limburg in collaboration with Hasselt, and one on the Chemelot premises in Sittard. The comparative guide bases its ranking on the judgement of students and experts (from the national inspectorate NVAO).

Among the eight Top Rated Programmes at the UM – with scores from 7.8 to 9.1 – are four research masters: Cognitive and Clinical Neuroscience, Cultures of Arts, Science and Technology, European Studies and Business Research. The latter appears in the list of top programmes for the first time. The same applies to Sustainability Science & Policy at sustainability institute ICIS. There was special praise for facilities and supervision.

Among the stars, just like last year, are the two-year master’s of Data Science for Decision Making and Forensic Psychology, as well as the one-year master’s of Learning and Development in Organisations.

It is remarkable how Human Movement Sciences is climbing out of a deep hole. The programme received a pitiful 2.8 last year. This has become almost a 5. Jascha de Nooijer, director of Education for Health replies “we invested a great deal in a new curriculum”. On the other hand, the master’s of Health Education and Promotion (HEP) has dropped by two full points to 4.8. HEP co-ordinator Francine Schneider is surprised: “We didn’t make any substantial changes to the programme and testing.”

According to her, the score doesn’t match the internal evaluations. The programme recently also received a positive reaccreditation from the inspectorate NVAO, with good marks for their testing, among others. De Nooijer doesn’t understand either. “The programme has been doing well for years, we have people working here who have their hearts in good education.” The master’s of Medicine didn’t reach any higher than a 5.5: a small difference with the programme in Groningen, which takes first place with a six. Students mainly complain about testing and academic training. Practice-based learning is appreciated, which is understandable with all those internships.

Other noteworthy outcomes: *Keuzegids* placed Human Decision Science (a master’s at the School of Business and Economics that is a cross between Psychology and Economics) in first place, above all Psychology master’s programmes in the Netherlands. The regular Psychology master’s is not doing badly either, with a fourth place (out of 13). Especially the facilities in both cases received a lot of praise.

Wendy Degens

8-9

Three refugees recently received a special NWO grant

eng

SPLINTERS

Een grappig voorval, een opvallend nieuwtje, iets interessants wat elders in het land gebeurde: het staat in deze rubriek.

Stalker

De rechtbank heeft een contactverbod opgelegd aan een man die verschillende bestuurders, medewerkers en studenten van de universiteit in Wageningen (WUR) al twee jaar stalkt en bedreigt. De bedreigingen komen binnen via

e-mail, meldt Resource, het blad van de WUR. Op zijn 'beste' dag stuurde hij 120 e-mails. Eind februari stond de teller op 3750: dat zijn gemiddeld zeven per dag. Grappig feit: de berichten zijn veelal in rijmvorm opgesteld.

De e-mails begonnen nadat hij in 2016 werd afgewezen omdat hij niet aan de toelatingseisen voldeed. Ook de zeventien pogingen die volgden bleven vruchteloos. Wellicht is iemand met zo'n gevoel voor poëzie beter op zijn plek bij een universiteit die een studie literatuurwetenschappen aanbiedt. Op 28 februari speelde het kort geding en afgelopen maandag was de uitspraak. De man mag twee jaar op geen enkele manier contact zoeken met de universiteit. Doet hij dat wel, dan volgt er een boete van 500 euro per overtreding. Wanneer hij toch meer dan tien keer contact zoekt, wordt hij opgesloten: een zogeheten lijfdwang. Met zijn mailtempo kan dat snel gaan. De stalker was tijdens beide zittingen niet aanwezig in de zaal, maar hij was op de 28e wel in het gerechtsgebouw. In afwachting van een voorpleiding voor een andere zaak van stalking en bedreiging zat hij in het cellenblok.

Mazelen

Er is vorige week mazelen vastgesteld bij een student van de Universiteit Maastricht. Het gaat om een Belg die niet gevaccineerd is. De GGD Zuid-

Limburg laat weten dat er sindsdien geen nieuwe gevallen gemeld zijn. Mogelijk komen die nog. De zieke student heeft volgens de GGD namelijk college gevolgd toen hij nog niet ziek, maar wel al besmettelijk was. In Nederland en België wordt het vaccin aan alle kinderen aangeboden, maar dat is niet in alle landen het geval. Anti-vaxxers en studenten uit landen waarin niet gevaccineerd wordt hebben dus kans om besmet te raken.

De ziekte is zeer besmettelijk en in zeldzame gevallen dodelijk vanwege complicaties als hersenvliesontsteking. De GGD heeft huisartsen in de omgeving per brief op de hoogte gesteld en opgeroepen om extra alert te zijn op ziekteverschijnselen. Buiten de typische rode vlekjes op de huid zijn dat koorts, hoesten, verkoudheid en oogontstekingen.

Alcoholvrij bier

Vanaf vrijdag 15 maart wordt er op de sociëteit van Tragos ook alcoholvrij bier geschonken. *De Limburger* spreekt van een "historisch besluit".

De tap is onlangs door de brouwer geïnstalleerd en in eerste instantie staat er 100 liter van het alcoholvrije goedje klaar. Dat valt in het niet bij de 45 duizend liter van de alcoholhoudende variant die er op de sociëteit jaarlijks doorheen gaan.

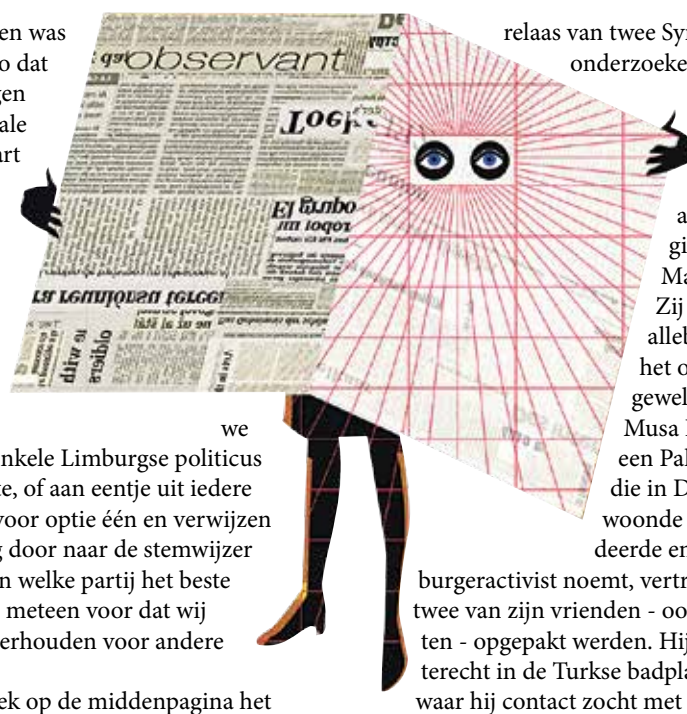
Maar waarom? Het idee vindt zijn oorsprong in het landelijke 'preventieakkoord', waarin staat dat deelnemers roken, overgewicht en problematisch alcoholgebruik zullen aanpakken. Afgelopen november zetten meer dan

70 organisaties hier hun handtekening onder; ook de Landelijke Kamer van Verenigingen, waar Tragos bij aangesloten is. Daarnaast past het volgens Tragosvoorzitter Willem van Dienen bij deze tijd, zegt hij tegen *De Limburger*. Studenten willen namelijk steeds sneller hun diploma halen en studeren met een kater is niet aan te raden. Van Dienen wil zijn leden daarom een alcoholvrije optie bieden waarbij "je je minder aangekeken voelt dan wanneer je water of appelsap drinkt."

"Kan ik in Observant?"

Net voor carnaval werd de redactie gebeld door een medewerker die hoog op de lijst van een politieke partij staat. Was het niet leuk om hem hierover te interviewen? Eerder viel tot drie keer toe een mailtje van een student op onze digitale deurmat. Ook hij staat op een verkiesbare plaats (van een andere partij) en zou het zeer op prijs stellen als *Observant* een artikel aan hem zou willen wijden. Wat dachten we van hem in een aflevering van de bijbaan? Of een berichtje over een ludieke studentenactie waar hij bij betrokken is? Hij begon gelukkig niet over een gasthoofdredacteurschap, iets wat in andere media de laatste weken strijk en zet was: politici konden meer dan eens zichzelf onbekommerd etaleren. U begrijpt het al. Het antwoord op al die

beleefde verzoeken was nee. Het is niet zo dat wij de verkiezingen voor de Provinciale Staten op 20 maart onbelangrijk vinden. Integendeel. Maar we willen ons voor geen enkel politiek karretje laten spannen en dan moet je kiezen: of we geven aan geen enkele Limburgse politicus (in spe) de ruimte, of aan eentje uit iedere partij. Wij gaan voor optie één en verwijzen onze lezers graag door naar de stemwijzer om te achterhalen welke partij het beste past. Dit zorgt er meteen voor dat wij ruimte en tijd overhouden voor andere verhalen. Zo staat deze week op de middenpagina het

relaas van twee Syrische onderzoekers die onlangs met een NWO-subsidie aan de slag gingen in Maastricht. Zij vluchtten allebei voor het oorlogsgeweld. Neem Musa Idris (31), een Palestijn die in Damascus woonde en studeerde en zich een burgeractivist noemt, vertrok toen twee van zijn vrienden - ook activisten - opgepakt werden. Hij kwam terecht in de Turkse badplaats Izmir waar hij contact zocht met smok-

kelaars voor de overtocht naar Griekenland. De eerste poging strandde, hij werd opgepakt door de politie en bracht een nacht in de cel door. De tweede keer zonk de boot, een vrouw stierf, de rest van de opvarenden werd gered. Hij gaf niet op en bij de derde poging bereikte hij Europa, om precies te zijn het eiland Rhodos, om vervolgens met een nep Kroatisch identiteitsbewijs het vliegtuig naar Amsterdam te nemen. Na allerlei omzwervingen begon hij aan een master Biomedical Sciences in Maastricht die hij in juni 2018 afrondde. Nu is hij een promovendus die onderzoek doet naar de relatie tussen het zenuwstelsel in de darmen en darmkanker. Zijn toekomstdroom? Professor worden. Wat een veerkracht.

Riki Janssen

Iedere week schrijft de hoofdredacteur over het leven op de redactie. Eerdere afleveringen op www.observantonline.nl

Keuzegids Masters 2019 UM en Groningen: beste algemene universiteiten

Studenten bezoeken open dagen om een indruk van de opleidingen te krijgen. De Keuzegids maakt jaarlijks een ranking Foto: Joey Roberts

De Universiteit Maastricht is volgens de Keuzegids Masters 2019 samen met de Rijksuniversiteit Groningen de beste algemene Nederlandse universiteit. Acht Maastrichtse studies kregen het predicaat topopleiding. De master Learning and Development in Organisations van de School of Business and Economics behoort zelfs tot de vijf beste opleidingen van Nederland met een 9,1 als rapportcijfer. Health Education and Promotion scoort het slechtste van alle Maastrichtse masters.

De Keuzegids nam 58 masters aan de Universiteit Maastricht onder de loep, waarvan twee in Venlo, drie van de Transnationale Universiteit Limburg in samenwerking met Hasselt, en een op het Chemelot terrein in Sittard. De vergelijkingsgids baseert zijn ranglijst op oordelen van studenten en experts (van de landelijke keurmeester NVAO).

Onder de acht topopleidingen van de UM – met een score tussen 7,8 en 9,1 – bevinden zich vier

researchmasters: Cognitive and Clinical Neuroscience, Cultures of Arts, Science and Technology, European Studies en Business Research. De laatste verschijnt voor het eerst in het rijtje topers. Dat geldt ook voor Sustainability Science & Policy van duurzaamheidsinstituut ICIS. Er is vooral lof voor de faciliteiten en de begeleiding. Onder de uitblinkers bevinden zich net als vorig jaar ook de tweejarige masters Data Science for Decision Making en Forensic Psychology en de eenjarige opleiding Learning and Development in Organisations.

Opvallend is hoe Human Movement Sciences uit het diepe dal krabbelt. De opleiding kreeg vorig jaar een treurige 2,8. Dit is nu net geen 5 geworden. “We hebben flink geïnvesteerd in een nieuw curriculum”, reageert Jascha de Nooijer, director of Education for Health. Daarentegen is de gezondheidsmaster Health Education and Promotion (HEP) met twee hele punten gezakt naar een 4,8. HEP-coördinator Francine Schneider is verbaasd: “We hebben niets wezenlijks veranderd aan het programma en de toetsen.”

Het cijfer komt volgens haar niet overeen met de interne evaluaties. Ook heeft de opleiding net een positieve heraccreditatie van keurmeester NVAO achter de rug met een goede waardering voor onder andere toetsing. Ook De Nooijer begrijpt er niets van. “De opleiding doet het al jaren goed, er werken hier mensen die hart hebben voor goed onderwijs.”

De master geneeskunde komt niet verder dan een 5,5: een klein verschil met de opleiding in Groningen die op één staat met een zesje. Studenten mopperen vooral over de toetsing en wetenschappelijke vorming. Praktijkgerichtheid wordt wel gewaardeerd, wat logisch is met al die coschappen. Wat verder opvalt: de Keuzegids zet Human Decision Science (een master van SBE op het kruisvlak van psychologie en economie) op nummer één van alle psychologiemasters in Nederland. De reguliere psychologiemaster doet het ook niet onfortuinlijk met een vierde plaats (van de 13).

Wendy Degens

Tweede Kamer: eerherstel voor klokkenluider

Frans Leeuw, deeltijdhoogleraar aan de Maastrichtse rechtenfaculteit en voormalig directeur van onderzoeksinstituut WODC, deed vorige week voor het eerst zijn zegje in de Volkskrant over de WODC-affaire.

“Er zijn etiketten geplakt, enorme schoenen aangetrokken met uitspraken over mijn stijl van leidinggeven. Die zou bedreigend zijn (...). Als ze dat allemaal over mij schrijven ga ik geen vechtpartij beginnen. Dat is slecht voor het

instituut. Dus ik ben opgestapt”, zegt Leeuw in het interview van woensdag 6 maart. Hij kenschetst de aantijgingen als “karaktermoord”.

Wat Leeuw in de Volkskrant vooral wil bestrijden, is het idee dat elke poging tot beïnvloeding van ‘bovenaf’ slecht is. Onderzoekers moeten tegen een stootje kunnen, vindt hij. En: “Het is niet zo dat onderzoekers alles weten en dat beleidsmakers domme idioten zijn. Een krachtige dialoog is nodig.”

De publicatie van Leeuws interview viel samen met het Kamerdebat over het WODC. Daarin maakte minister Grapperhaus (Justitie en Veiligheid) complimenten aan intern klokkenluider Marianne van Ooyen. Zij “verdient groot respect”. Kamerbreed werd aangedrongen op eerherstel voor haar. Verder stelde de minister dat haar melding “te goeder trouw en op goede gronden” is gedaan.

WD

Plagiaat of niet?

Enkele weken geleden werd ik door journalist en programmamaker Cees Grimbergen gewezen op een rapport over de toekomst van de zorg van de Rotterdamse hoogleraar Mark van Twist. Wat ik van dat rapport vond? Ik vond het vooral saai, onsamenhangend en onleesbaar. Daarop maakte Grimbergen mij erop attent dat zestig van de honderd pagina's in het rapport letterlijk overgeschreven waren van artikelen, rapporten en persberichten van anderen. Ik had dat bij het lezen zelf niet opgemerkt. Nadat ik het rapport nogmaals had gelezen en de bronnen had gecheckt, kwam ik tot de conclusie dat hier sprake was

van plagiaat.

De KNAW onderscheidt twee aspecten aan plagiaat: het toe-eigenen van andermans materiaal en onvoldoende recht doen aan de bijdrage van die ander. Als bijna een heel rap-

port bestaat uit teksten van anderen, vrijwel zonder eigen verbindende tekst en als slechts aan het einde van een alinea een bronvermelding staat zonder dat duidelijk is dat de hele alinea uit die bron gekopieerde tekst is, dan is er overduidelijk sprake van plagiaat zoals omschreven door de KNAW. Een student die een scriptie schrijft bestaande uit aan elkaar geplakte gekopieerde tekst zou een dikke onvoldoende krijgen en wellicht zelfs van de opleiding worden gestuurd.

Hoogleraar Mark van Twist verdedigt zich tegen de beschuldiging van plagiaat door te zeggen dat het rapport niet voor de openbaarheid was bedoeld en dat bij elke passage steeds keurig de bron is vermeld. Beide argumenten snijden geen hout. De rapporten zijn besproken tijdens een bijeenkomst voor genodigden in het Utrechtse hotel Karel V en zijn daarvoor openbaar gemaakt. Een masterscriptie

Geen bussen naar WOinActie

De Universiteit Maastricht stuurt komende vrijdag geen bussen naar Den Haag. Het Nederlandse onderwijs demonstreert daar op het Malieveld tegen de bezuinigingen op onderwijs. Protestbeweging WOinActie doet dit voor de universiteiten. Rector Rianne Letschert bood eind januari tijdens de vergadering van de universiteitsraad aan om busvervoer te regelen als er genoeg animo was. Die lijkt er niet te zijn: “Ik heb geen aanmeldingen ontvangen”, zegt professor Renée van de Vall, vertegenwoordiger van WOinActie aan de UM. “Maar dat betekent niet dat er niemand gaat. Alleen dat er geen interesse is in busvervoer. Van verschillende collega's heb ik gehoord dat ze gaan en ook verschillende studenten in mijn eigen colleges hebben gezegd dat ze komen. Er zullen dus zeker mensen gaan, maar ik weet niet hoeveel.” Het college van bestuur gaat overigens niet. “Wij hebben eigen wegen om op te komen voor de belangen van de universiteit: bijvoorbeeld via gesprekken met de minister”, zei Letschert tijdens diezelfde U-raadsvergadering.

YM

In een brief, gepubliceerd op www.observantonline.nl/English, wordt een oproep gedaan aan studenten en staf om te gaan demonstreren op 15 maart

Ontgroeningscontroles van de baan

De (on)aangekondigde controlebezoekjes van de Universiteit Maastricht tijdens de ontgroeningen van studentenverenigingen gaan stoppen. De UM voerde deze maatregel in na overtredingen van de Gedragscode Introductietijd tijdens de ontgroeningen in 2016: Tragos kreeg dat jaar een waarschuwing onder andere omdat eerstejaars te weinig slaap kregen. “Sindsdien heeft Tragos complimenten gekregen voor de aanpak van de introductieperiode”, zegt Tragos-voorzitter Willem van Diesen. Controles zijn niet meer nodig. “We gaan werken op basis van vertrouwen.” Wel zijn er zoals eerdere jaren nog gesprekken voor en na de introductietijd en ook moeten de verenigingen de draaiboeken van de ontgroeningen laten zien.

Pascal Breuls, directeur van het SSC en degene die de controles uitvoerde, bevestigt dit. “We zijn allemaal volwassen mensen. Als we afspraken maken, ga ik ervan uit dat ze deze nakomen. Ik ben nu twee keer geweest en heb gezien dat alle verenigingen serieus met onze eerdere opmerkingen aan de slag zijn gegaan. Maar mocht er in aanloop naar de volgende ontgroeningen toch nog iets gebeuren, dan gaan we bezien of we toch langs moeten gaan.”

YM

van een student is meestal ook niet bestemd voor openbaarmaking. Toch eisen we van studenten dat ze geen teksten van anderen overschrijven. Een voetnoot aan het einde van een overgeschreven alinea uit een tekst is dan niet voldoende.

Op grond van de criteria van de KNAW bestempel ik dit rapport als plagiaat. Ik vind dat de Erasmus universiteit, waar Mark van Twist hoogleraar bestuurskunde is, dit moet onderzoeken. Een universiteit die van haar studenten eist dat ze geen plagiaat plegen, mag plagiaat van haar hoogleraren niet door de vingers zien.

Wie zelf een oordeel wil vormen over het rapport verwijs ik naar www.maxvandaag.nl

Wim Groot, hoogleraar gezondheidseconomie en hoogleraar evidence based education

Deze column is geschreven op persoonlijke titel

Long live minimalism

Imagine you, a researcher, are given a bag of money, unlimited time and personnel. What research would you do? Cultural scientist Miriam Meissner would set up an extensive study into sustainable initiatives such as repair shops, tiny houses, and the sharing economy. But not just in the west, in other cultures as well, other times and in the arts.

Biodiversity is decreasing, oceans are acidifying and climate change is inevitable. Miriam Meissner, lecturer at the Faculty of Arts and Social Sciences feels that governments are not resting on their laurels. "They are doing their best, but one may wonder if they are on the right track. Governments often invest in new technologies in order to use fossil fuels more efficiently and to reduce pollution. Working on the basis that economic growth can go hand in hand with a clean environment." Research seems to falsify this strategy: the

"My grandparents paid a lot of attention to the quality of the material when buying new clothes. Today many people look for the best price."

growth of the gross national product is at the same pace as the CO2 increase. "Since the climate top in Kyoto, in 1992, worldwide CO2 emissions caused by the generation of energy has risen by 40 per cent."

Letting go of economic growth doesn't seem to be an option. However, social initiatives for a more sustainable life are springing up everywhere, says Meissner, who carries out research into the advance of repair shops, tiny houses, the sharing economy, recycling projects, et cetera. "Yet it seems as though not everyone who supports these initiatives is worried about

the environment and the disadvantages of economic growth. Many welcome minimalism because of individual motives. For example, just because it is cheaper."

Meissner wouldn't go as far as to call this selfish. "You could also just see it from a sociological point of view and it is also because people have been conditioned by neo-liberalism and have been responsible for their own well-being for many years. Maybe that is the reason why they are less concerned about the environment, about the context."

Aside from that, Meissner would like to broaden the scope of her research for her dream study. "I think it would be very interesting to go back in time, to see what people did in the past to save raw materials, but also how they viewed consumption. My grandparents - I grew up in Cologne - paid a lot of attention to the quality of the material when buying new clothes. Today many people look for the best price."

Meissner would also like to include visionaries of the past in her research. "What was their idea of the future, and what could we learn from that? Maybe the time has come to put their visions into practice? Take, for example, the Swiss economist Ernst Friedrich Schumacher, who became renowned in the nineteen-seventies for quoting: 'Small is beautiful'. And: 'Infinite growth of material consumption in a finite world is an impossibility.' Even then, Schumacher was searching for ways to create an alternative economy, he even came up with the idea of a Buddhist economy."

Meissner would also like to look at other cultures ("All countries have their own minimalist traditions") as well as artists. "Just think of the trends in art, Bauhaus, cubism, contemporary architecture, which is often very austere. What we can learn from these is how to design minimalist products in such a way that they are attractive."

Maurice Timmermans

 Nederlandse versie op www.observantonline.nl
Check the website for an overview of this series

Miriam Meissner Photo: Joey Roberts

Marching On for Change

Whenever I see sustainability initiatives around our university, it makes me wonder: Is this actually doing something? We replaced garbage bins with recycling stations. We got rid of plastic cups from our coffee machines. We implemented Warm Sweater Days by lowering the temperature of our buildings by 1°C. I see these measures and think, well surely, this is better than doing nothing? From a more macro-perspective, our university has a devoted team on sustainability that is driving Maastricht towards becoming a 'sustainable university' by 2030. Well, good for us! Keep up the good work Maastricht!

But then I stop to ponder, is this really doing something though? Like really? In my research on behavior modification and intrinsic incentives, I have come across enough evidence to suggest how token activism or slacktivism can actually be detrimental to truly manifesting the desired change: For example, not only does liking something on social media not necessarily lead to impact, but worse, this act of slacktivism can possibly reduce the likelihood of the slacktivist doing something more meaningful. This is because a token gesture, like signing online petitions, can sometimes give people a small sense of accomplishment, which in turn can sedate our guilt, which then reduces the likelihood of further action. In other words, we mistakenly believe that "I did something to help" when in fact, we really did not.

The thing is, we all want change, but many of us are not changing our own actions enough to manifest the desired outcome. We fall prey to pluralistic ignorance, believing either that someone else is doing something about the problem or believing that it is ok to be complicit in breaking the norms because everyone else is doing it.

We as a community and a research institution need to evolve beyond this shallowness. Our students and staff are capable of much more. The aforementioned sustainability initiatives are great places to start and the march planned on 15 March at the Vrijthof by Maastricht4Climate is truly a wonderful initiative. However, let us not stop there. Let us not succumb to a false sense of accomplishment afterwards or be lulled by pluralistic ignorance. Rather, let us collectively keep marching on – even after the march – to make sure that we are all doing something more meaningful for sustainability. Like for reals.

*Mark Kawakami,
assistant professor at the Faculty of Law*

This column reflects the personal views of the author

University Council: chairman Van Tilburg had to resign

Chairman of the University Council, Jonathan van Tilburg, has stepped down as of 1 March. The University Council had asked him the day before "to reconsider his position". The reason for his departure is unclear.

During a confidential preliminary consultation on Wednesday afternoon, 27 February, and just before the public council meeting was to start, Van Tilburg left the hall and said: "I have been fired." This to the surprise of the group waiting at the door, including the chair and vice-chair of the Executive Board. In a very concise statement given the following day, the University Council did not speak of dismissal. "I was somewhat premature with my statement that I had been fired," the ex-chairman stated when asked.

The University Council prefers not to comment on the reason for the departure. Van Tilburg does not want to reveal anything either at this time, except: "That it concerns the interpretation of the role as independent/technical chairman and the organisation of the support of the University Council"

Van Tilburg, Associate Professor of Human Biology, was on his second term as chairman and was re-appointed last March for a period of two years. He was appointed as an 'external' chairman, which means that he was not a member of the University Council.

Vice-chairman of the University Council and student council member Jurgen van Heertum will fulfil the chairman duties for the time being.

It is the third time in the history of the UM that

a University Council chairperson has been forced to leave. In 1982 the chairman, student Richard Starmans, was forced to step down after his University Council fraction had lobbied in the Second Chamber against the construction of a university hospital.

In 2003 chairperson Alita Hidding, appointed from outside the UM, took the honourable way out, and in doing so prevented a threatening motion of no confidence. She had been appointed a little more than a year before that. Her too business-like style and especially the fact that she was too close to the Executive Board were her undoing.

Observant will interview the former chairman next week.

Riki Janssen

First climate march in Maastricht

"Politics is as dumb as an ox", demonstrating in Amsterdam last Sunday Photo: Taco Provilvy

After Brussels, Berlin and Amsterdam, the climate march has come to Maastricht. On Friday 15 March the protesters will start their march on the Vrijthof at 11.00 hrs.

"We think you should protest where you live. Changes have to be made on every level," says Arthur Bribosia, UCM student and member of Students 4 Climate, which organises the march. They have also set in place a three-month action plan with weekly activities.

The march takes place on the same day as the national demonstration (WOinActie) against the cuts in higher education in The Hague. "We didn't really have a choice with the date, it's the day of the worldwide Youth Climate Strike," says Knowledge Engineering student Marion Meyers. On that day school children, students, but also some companies from all around the world (57 countries so far reportedly) will go on

strike and march for the environment.

"We've heard of professors telling their students: you'll have the day off, because we are going on strike and will go to The Hague, why don't you use the time to go to the climate march? That way we spread the power," says UCM student Delphine de Potter. It also doesn't hurt that the provincial elections are held a few days later, adds Bribosia. "We hope to encourage people to vote for a green party."

The students – who were inspired by the marches held in their home country of Belgium – hope that locals will join the march as well. "We are working with local and student organisations that are worried about the environment," says De Potter. "Together we form the Climate Action Network (CAN) and for the next three months there will be activities organised by a different organisation each week." The activities will vary from lectures to video screenings

and debates. "We are thinking about organising a policy-themed week when it's our turn," says Bribosia. "We don't just want to criticize politicians but also be constructive in helping them make changes."

After the march on Friday, which will go through the city centre towards the train station and then back to the Vrijthof via Plein 1992 and the Stadspark, there will be an information fair where the CAN organisations will present themselves, as well as any political party that wants to do so. "We've invited them all, it's up to them to show up," says Meyers. In addition, there will be music, vegan chili – free for those who bring their own Tupperware – and speeches. Former UM rector Luc Soete will speak, as will the 11-year old girl who protested by sitting in front of Maastricht city hall all day a few weeks ago.

Cleo Freriks

Photo: Loraine Bodewes

(Wo)man at work: **Body-Balance** teacher at fitness centre MAC

Hannah Lou Kings, second-year student of Arts and Culture, teaches 1 weekly one-hour BodyBalance class at fitness centre MAC Maastricht, earning 13.50 gross per hour.

“Does anyone have an injury? Is anyone pregnant?”

It won't be very busy today, predicts Hannah Lou Kings while pouring tea for the participants who are arriving one by one for her BodyBalance class: a blend of yoga, tai chi and Pilates, set to music. She's right. There are only eight participants this Friday evening, on the eve of Dutch Carnival. Usually, about fifteen men and women attend the class; this evening, it's all women, almost all of whom are young international students.

Yoga mats are set out for class in an atmospheric, scented space with a large mirror and soft lighting. “Does anyone have an injury? Is anyone pregnant?” No. A few moments later, Kings – barefoot and in workout clothes – is standing like a stork on one leg, with her other leg extended in the air and her arms spread wide. She radiates flexibility. “Try to increase your stretch just a little more”, she encourages her participants. “Keep listening to your body. Don't force it.”

Very well done, she says encouragingly when

everyone is on their hands and feet and slowly lowering their chests to the floor. “Think of the pose as a journey, you can always go just a little further. Each side of your body is different. Feel the difference.” It looks very easy, but it turns out to be quite difficult once you're on the mat yourself. Kings: “The choreography of my classes changes once every three months. I don't come up with it myself; it's provided by Les Mills, an international organisation that develops workouts set to music. This way, everyone has time to get used to all the different poses and movements and it's very easy to keep track of your progress. Participants are often amazed at how much they've learnt over the course of twelve weeks.”

When she was sixteen, Kings decided to make a few changes to her life. She'd played field hockey until then and she wanted something different. “I couldn't reach the floor with my hands, didn't get past my ankles”, she explains. She started taking Pilates classes and finally

discovered yoga. “It was a good alternative to the hustle and bustle of it all, to running around on the field hockey pitch as well as in the rest of my life. Yoga gave me room to breathe again.”

Upon arriving in Maastricht, she enrolled in the *Body&Mind* course at MAC. “It's quite intense, it makes you sweat. It's a great introduction to yoga.” She chuckles. “It kind of sneaks up on you.” When they were short on yoga instructors at some point, MAC asked Kings if she was interested in taking over some classes. “They approached me, and now I'm teaching BodyBalance classes.” This summer she's going to Ubud, Bali, to follow a yoga course. “Vinyasa yoga, a flow-style yoga that's about the connection between body, mind and breath. After that, I'll officially be a yoga instructor and I hope to get to teach my own yoga class.”

“Yoga is almost the polar opposite of my course of study, Political Culture. It's very

intellectual. But then, both politicians and yoga instructors want to improve the world. Maybe I can change the world for my Friday evening class, just a little bit.”

The participants in said class are currently lying on their yoga mats, covered with blankets, and listening to the meditation that takes up the final part of the class. The lights have been dimmed even further. In a soft voice, Kings asks the participants to focus on all the different parts of their bodies (“slow your breathing, let your body grow heavy and your mind become calmer”) and relaxation sets in. “Everything that's currently around you, just let it go. It's alright.”

Riki Janssen

Nederlandse versie op
www.observantonline.nl

Check the website for an overview of this series

UM takes initiative for European university YUFE

“We don’t want to be an exclusive club, but be open to everyone in Europe”

Open, not elitist but inclusive, concerned with society, innovative, focussed on the future, with and for students, and - last but not least – working together towards a better Europe. These are a handful of the ‘core values’ of the YUFE alliance (Young Universities for the Future of Europe); a European University that Maastricht University hopes to set up together with seven other universities.

On 28 February, the YUFE proposal landed on the European Committee’s digital doormat. The latter will decide which twelve university collaboration projects - 54 have been submitted - will receive funds (five million per project) for a three-year pilot project. This should eventually result in real universities of Europe after 2023.

It all started after the French president Macron launched the idea of European universities during a lecture at the Sorbonne in 2017; about twenty of these should be set up by 2024. They are expected to improve student and staff mobility, as well as studying in different countries and languages, creating joint curricula and awarding international diplomas; in short, European university education that contributes towards a European identity and citizenship.

Deaf ears

This did not fall on deaf ears in Maastricht, says initiator and President of Maastricht University, Martin Paul. “For years we have been working together with eighteen universities in YERUN (Young European Research Universities Network). We asked them: who will join in?” The universities from Bremen, Essex, Antwerp, Rome (Tor Vergata), Madrid (Carlos III), and East-Finland said yes. Then the university of Cyprus joined in too (“we also wanted a partner from the new member states, Cyprus is young and good”) as well as six so-called “associate partners”. The latter include a Polish and a Croatian university, but also an organisation such as the Berlin Kiron that helps underprivileged people (including refugees) to find their footing in higher education. Paul: “We do not want to be an exclusive club, but be open to everyone in Europe, although quality and talent will of course take precedence.” Exactly how will they safeguard this quality? Paul points out that each of the partners belongs to the best institutes in the EU.

Mobility

YUFE is not primarily about research, Paul emphasises, but focuses first of all on education and mobility of students and staff. Preliminary discussions about this collaboration project started a year ago. From the beginning, both staff and students (who also sit on YUFE’s board) expressed their ideas on

the “European university of the future,” says Paul. A number of aspects quickly emerged: “We don’t want to be elitist, on the contrary, we want to be inclusive. The education programmes must be accessible and prepare students for a Europe of the future. We will look at what courses we already have and what ones we still need to develop. The idea is that students are able to follow courses and earn credits in every city involved. Eventually this should result in a diploma from the ‘home university’ and one from YUFE.” Furthermore, members of staff will take a look at each other’s workplace and (among others) exchange best practices. In addition, there are plans for a virtual campus, and the social responsibility taken by the partners for their cities and regions is of great importance.

500 students

YUFE’s objectives (the so-called milestones) have been meticulously set out in a timeline stating at what time during the three years that the pilot will last, they are to be achieved. Very soon after the go-ahead, information campaigns will start up in various cities, a series of lectures on diversity and inclusivity will be launched, followed by the introduction of a YUFE student pass. In the second year, the first partial diplomas will be awarded and the participants are reckoning on 250 enrolments for programmes in two research areas. These are a type of minors - short programmes - for which partial diplomas are awarded. Over a period of three years, there should be five hundred students for curricula in four disciplines. At the end of

the pilot, the initiators hope that one quarter of the YUFE students are from groups that traditionally do not easily find their way to university.

The European Commission will take its decision in July. Should YUFE be among the prizewinners, then the first projects will start in September 2019. Paul is optimistic about the chances, but: “Even if we don’t receive any funding, we will continue. We certainly want to realise part of the programme.”

Riki Janssen

 Nederlandse versie op www.observantonline.nl

From Syria to Maastricht On bombings, torture...

Three refugees recently received a special NWO grant to carry out research at the UM. Two of them, a Syrian neuroscientist and a Palestinian pharmacologist, tell their stories. The third laureate, Erman Atak from Turkey, preferred not to be interviewed.

Photo: Loraine Bodewes

“We walked the whole night, holding hands, through a forest”

Former life. Before the Syrian war broke out in 2011, Mohamed Kassem (40) led a comfortable life in Aleppo, where he grew up and studied. Kassem had two jobs: he worked as a scientific advisor at a pharmaceutical company and as a neurosurgeon in his own private clinic. He had a beautiful house, in a nice neighbourhood, was happy with his wife and daughter, then three years old. Nonetheless, Kassem hoped for a revolution, as it had raged in Tunisia. “Most educated Syrians longed for a democratic country, where human rights were respected. We went on the

streets, demonstrating, but soon the police started shooting. From then on, we expressed our criticism on social media, under fake names.”

When he had completed his training as a neurosurgeon, Kassem was called up for military service. No way that he would join the army. So he fled to Sudan first, to a branch of his pharmaceutical company, and in 2012 to the Turkish border, where he worked for the Red Cross. “My wife and daughter fled to Egypt. It was complete chaos in Aleppo, everything was destroyed.”

Kassem worked as a coordinator for the Red Cross at the border from 2012 to 2014, responsible for eradicating infectious diseases all over Syria. “At that time, polio had spread all over the country. As a coordinator I could help my people and gained international experience with organisations such as UNICEF and Doctors Without Borders.”

In 2014, Assad’s secret service noticed that Kassem was sending money to his family in Aleppo every two months. Where was he hiding? “They took my brother and best friend to jail. My brother spent nine months there, my friend died from

torture. In some way I feel guilty, but how could I know that sending money could cost lives?”

The flight. In 2015 Kassem got divorced and met his current wife, who fled by herself and worked for an international organisation as well. They decided that the border area wasn’t safe enough and chose to flee to the Netherlands because of its good reputation in the field of human rights and democracy. “With just a small bag we went on a dilapidated wooden boat with 46 people to Marmaris in Turkey. From there we walked the whole night, holding hands, through a forest. Next we sailed ten hours with a motor boat to a small island near Rhodes.”

On the way to Rhodes, the sea was very wild and people started vomiting. Kassem brought two medicines with him: anti-allergic pills and anti-vomiting tablets. Smiling: “By mistake I distributed the antihistamine, with vomiting as a side effect. Everyone kept throwing up.”

In the Netherlands. In Athens, Kassem and his wife met a smuggler who provided them with false IDs. Good counterfeits, because no one at the airport noticed. After

Photo: Loraine Bodewes

arriving at Schiphol, they went to the police and then to the registration centre for refugees in Ter Apel. Afterwards an odyssey led them to Dronten, Budel, Arnhem, Wageningen and Venlo. “It took one year until we received a permit to stay. In July 2015, the COA (Centraal Orgaan Opvang Asielzoekers) had found a house in Maastricht.”

Learning Dutch was primal, so Kassem went to a school in Heerlen and from 2016 he registered at the UM Language Centre. “I wanted to work as a neurosurgeon, but that would take me seven years of extra education. How would I provide for my livelihood? Because I love research, I enrolled for the research master’s of biomedical sciences, supported by social welfare. I’m in my second year now.”

Professor Eline Kooij, coordinator of the master’s, tipped Kassem about the subsidy by research financier NWO. “I wrote a proposal and was invited to Utrecht for a 5-minute presentation and a 20-minute discussion. And it worked!”

Research. Kassem will finish his master in June and starts then with his research project. What is it about? Patients can develop a stroke, he explains, if the carotid artery is being narrowed by atherosclerosis. But what is the best treatment after a TIA or stroke? Normally, says Kassem, if the artery is closed for 70 percent or more, then surgery will be necessary. Otherwise the patient will usually get preventive medication. “My project assumes that the risk for stroke is not only dependent on the degree of arterial narrowing but also on the features of the plaques, like microbleedings inside. My hypothesis is that MRI can detect these features and help selecting the patients for surgery. That is useful, because some patients may not benefit from surgery, while others with no indication do.”

Will he go back to Syria one day? “Only if the human rights and democracy are respected, but that won’t happen as long as Bashar Assad is in charge.”

“The second time, the boat sank and one woman died”

Former life. Musa Idris (31) wears a striking orange sweater. Is it a reference to the Dutch nationality, which he received in December? Yes, it was a gift from his wife, he says. Idris was a Palestinian living in Damascus. So when he arrived in the Netherlands, he couldn’t submit a passport and became stateless.

In Damascus Idris lived in the southern neighbourhood, which is called Yarmouk. “It started as a Palestinian refugee camp, but later brick houses were built as well. It was a lively place, where half a million people lived. When the war broke out, no bombs were targeted on Yarmouk, which became a safe haven people fled to. They lived in the mosques, in schools, everywhere.”

In 2011, Idris had just started with his master’s of molecular biology (after finishing his bachelor’s of pharmacology). At the same time, he operated as a civil activist. “As a pharmacist I distributed medicine and instruments in Yarmouk, among doctors and patients who were in need.”

In 2012 the refugee camp was bombed and ‘transformed into a death camp’, as the British newspaper *The Daily Telegraph* put it. Idris was injured, but his injuries were not life-threatening. He lost the hearing in his right ear. Idris moved with his family to the inner circle of Damascus and finished his master’s of molecular biology. He was still engaged in distributing medicine.

“Then, one day, the police arrested two of my friends, also acti-

vists. I got scared and decided to leave, even before finishing my master’s. My friends were tortured to death.”

The flight. Idris headed to Lebanon and got a tourist visa to Turkey. “That only works if you are important, so I lied and said that I had a company and 50 thousand dollar in the bank. In Izmir I contacted smugglers to get to Greece. The first time, the police caught us and imprisoned us for one day. The second time, the boat sank and one woman died. The police saved the others. On the third attempt we arrived safely in Rhodes.”

With a Croatian ID, bought from smugglers, he boarded the plane to Amsterdam. Why Amsterdam? “It was the first flight that left. Frankfurt was scheduled for the following day, but I didn’t want to wait.”

In the Netherlands. Idris got his residence permit and put in a request to the COA for a house in a city with a medical faculty. But he ended up in Eindhoven (“you cannot refuse”). He met his wife in Eindhoven, she is also Palestinian. They married, had a son, and during the process of ‘inburgering’ (integration) Idris worked for Post NL.

“Then I applied for the master’s of biomedical sciences in Maastricht. I only brought the bachelor’s diploma from Syria, but that was enough for admission. I graduated in June 2018 and wanted to become a researcher. So the NWO subsidy came in handy. From February onwards, I’m a PhD student in Maastricht and in Rotterdam.”

Research. Idris is doing research on the relationship between the nervous system in the gut, the so-called second brain, and colon cancer. To study this relationship, a 3D model is needed, and that is what Idris will build.

And his future? He wants to make a career in science. “I want to become a professor.”

Maurice Timmermans

...smugglers and research

“Verwijt van klokkenluider WODC-affaire aan CvB is ongegrond”

Ook prof. **Hans Nelen** werd genoemd in het opiniestuk van de WODC-klokkenluider, Marianne van Ooyen, vorige week. Beiden waren ooit collega's bij het WODC. Nelen reageert nu en blijft bij zijn standpunt dat de hele affaire “een storm in een glas water” was.

Hans Nelen Foto: Observant

In *Observant* van 28 februari 2019 werpt ‘klokkenluider’ in de zogeheten “WODC-affaire” Marianne van Ooyen-Houben de retorische vraag op hoe zwaar de wetenschappelijke integriteit bij de Universiteit weegt. Aanleiding voor haar ingezonden stuk is het besluit van het College van Bestuur en de decaan van de rechtenfaculteit om geen maatregelen te treffen tegen hoogleraar Frans Leeuw, die vijftien jaar directeur was van het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum. Van Ooyen-Houben heeft geen hoge pet op van de besluitvorming van het CvB en probeert haar verontwaardiging te onderbouwen met een aantal passages uit de drie onderzoeksrapporten die naar aanleiding van de WODC-affaire zijn verschenen. Ze winkelt nogal selectief in die rapporten en doet het voorkomen dat zij haar visie op het gebeuren volledig bevestigen, maar niets is minder waar. En passant merkt ze ook op dat ik de zaak in een blog heb afgedaan als een ‘storm in een glas water’. Dat laatste klopt en ik wil hier dan ook samenvatten waarom ik die mening onverkort ben toegedaan en vind dat het CvB en het bestuur van de rechtenfaculteit in deze casus juist hebben gehandeld. Waar ging de ‘affaire’ ook weer over? Vanuit het WODC sprak van Ooyen-Houben in maart 2014 in een mail aan haar werkbaas haar zorg uit over het gebrek aan integriteit en onafhankelijkheid dat zij had ervaren rondom een aantal onderzoeken op haar terrein van

expertise (drugs). Het eerste rapport van de Commissie-Verhulp, dat medio 2018 verscheen, richtte zich met name op de afhandeling van de klacht door de leidinggevenden binnen het WODC en het ministerie van Justitie en Veiligheid en bevestigde het bestaan van een arbeidsconflict dat door de betrokken leidinggevenden niet goed was afgewikkeld. Dat was geen leuk bericht voor Leeuw, maar had weinig te maken met zijn wetenschappelijke integriteit, maar meer met zijn bedrijfsmatige rol als directeur van het onderzoeksinstituut. Hij moest naar aanleiding van dit rapport ook niet opstappen, zoals Van Ooyen-Houben suggereert, maar besloot zelf terug te treden. Overigens is het in het licht van de verstoorde verhoudingen met haar baas opmerkelijk dat Van Ooyen-Houben er geen been in zag om niet alleen tot haar pensioen bij het WODC te blijven werken, maar ook met de directeur gezamenlijk cursussen over evaluatiebeleid aan de UM te blijven verzorgen. Dat laatste duidt erop dat de scherpste kantjes van het

arbeidsconflict in de laatste paar jaren van haar dienstverband bij het WODC er wel af waren. Dat blijkt ook uit het lied van Udo Jürgens dat directeur Leeuw en Van Ooyen-Houben gezamenlijk ten gehore brachten op de receptie ter afscheid van de laatstgenoemde in het voorjaar van 2017. Die act leidde toen tot hilariteit alom, maar het lachen is beiden inmiddels wel vergaan. Qua inhoud richtten de klachten van Van Ooyen-Houben zich destijds in het bijzonder op twee zaken. De eerste kwestie is dat de directeur van het WODC een passage in de samenvatting van een onderzoeksrapport uit 2013 zou hebben geherformuleerd. De suggestie werd daarmee gewekt dat conclusies op verzoek van de top van het departement zouden zijn aangepast of afgezwakt. Uit het tweede rapport dat naar aanleiding van de affaire in het najaar van 2018 verscheen, dat van de Commissie-Overgaauw, wordt echter duidelijk dat de uitkomsten van de drugsrapporten ondanks de bemoeienis van het ministerie volledig, zorgvuldig en wetenschappelijk verantwoord zijn weergegeven. Er zijn geen data verzonnen of weggemoffeld, geen analyses gemanipuleerd, noch bestaat er enige aanwijzing dat aan de bevindingen andere conclusies zijn verbonden dan oorspronkelijk het geval was. De commissie spreekt over “correcte en volledige weergave van de onderzoeksresultaten, ook volgens de standaarden van wetenschappelijk beleidsonderzoek”. Ook

merkt de commissie met betrekking tot de gewraakte passage in de samenvatting op – en dat is op zijn minst ironisch te noemen – dat deze “genuanceerder is dan de oorspronkelijke tekst en meer recht doet aan de verschillende belevingen van alle in het onderzoek bevroegde actoren”.

De tweede kwestie die door Van Ooyen werd aangekaart, is dat door de jaren heen stelselmatig WODC-rapporten zouden zijn toegeschreven naar de wensen van de top van het ministerie. Ook hiervoor is door de commissie geen bewijs gevonden. Bij de meeste van de onderzochte voorvallen was volgens de commissie geen sprake van onbehoorlijke beïnvloeding. Van sturing op de inhoud van de uitkomsten, al dan niet door de minister, is de Commissie-Overgaauw evenmin gebleken. Een enkele keer was er sprake van onbehoorlijke beïnvloeding.

Dan het derde rapport, dat van de Commissie-Hertogh dat begin dit jaar verscheen. In dat rapport richten de pijlen zich vooral op de beleidsambtenaren van het ministerie van Justitie en Veiligheid. Er is volgens de Commissie-Hertogh sprake van een terugkerend patroon waarin sommige medewerkers van het ministerie van J en V proberen om WODC-onderzoek te beïnvloeden. Hierbij is bovendien sprake van een machtscultuur, waarin onderzoekers in “een spel van duwen en terugduwen” hun inhoudelijke onafhankelijkheid steeds opnieuw moeten bevechten. WODC-onderzoekers, hun leidinggevendenden, externe onderzoekers en voorzitters en leden van de begeleidingscommissies bieden meestal met succes weerstand tegen pogingen tot oneigenlijke beïnvloeding, maar dat lukt niet altijd, aldus de Commissie-Hertogh. De Commissie is een aantal gevallen op het spoor gekomen waarbij sprake geweest zou kunnen zijn van aantasting van de wetenschappelijke integriteit, maar heeft geen aanwijzingen dat opzet, uitvoering of conclusies van WODC-onderzoek op grote schaal zijn aangepast. De drie rapporten overziend kan dus zeker niet de conclusie worden getrokken dat de beginselen van wetenschappelijke integriteit en zorgvuldigheid bij de uitvoering en aanbesteding van WODC-onderzoek stelselmatig en op grote schaal met voeten zijn getreden. De beschuldiging die de directe aanleiding vormde tot de drie onderzoeken, het vermeend herschrijven van een drugsrapport, is zelfs volledig ontzenuwd. Over de rol van Frans Leeuw worden in de drie rapporten zeker kritische noten gekraakt, maar die betreffen vooral zijn vermeende directe en confronterende managementstijl en het gebrek aan het bieden van een veilige werkomgeving. Terecht hebben het CvB en het bestuur van de rechtenfaculteit die conclusies bij de afweging of Leeuw zijn aanstelling als hoogleraar bij de UM kon behouden, buiten beschouwing gelaten want ze raken primair aan zijn bedrijfsmatige rol als directeur. Aanwijzingen dat hij in zijn rol als academicus de wetenschappelijke integriteit op flagrante wijze heeft geschonden zijn er niet.

Tot slot nog dit. Het is goed dat de “WODC-affaire” een discussie op gang heeft gebracht over wetenschappelijke onafhankelijkheid in het kader van beleidsgericht onderzoek. Ook binnen de muren van de UM moeten we die discussie zeker blijven voeren, temeer daar onderzoekers in toenemende mate afhankelijk zijn van derdegeldstroom-inkomsten en we in dat opzicht steeds kwetsbaarder zijn geworden. Ik nodig Marianne van Ooyen-Houben van harte uit om met mij en andere collega's van de UM hierover in debat te gaan. Dat debat moet dan niet gaan over eventuele “Barberties die moeten hangen”, maar veeleer over het bewaken van de balans tussen beleidsnabijheid en wetenschappelijke onafhankelijkheid.

Hans Nelen,
hoogleraar criminologie

Seksuele voorlichting en het taboe daarop. Dat is het thema van de tentoonstelling tijdens de Maastricht Antiquarian Book and Print Fair (MABP) van 15 tot en met 17 maart, opgesteld door studenten van de Faculty of Arts and Social Sciences. Zij doken in de archieven van de universiteitsbibliotheek, Centre Céramique en het Regionaal Historisch Centrum en verdiepten zich in erotische ‘Japanse houtblok-prenten’, het werk van Theodoor van de Velde, pionier in Nederland op het gebied van seksuele voorlichting en de lesmethodes van de broeders van de Beyart over de seksuele moraal.

Taboes uit de kasten

Yoshitoshi, T. *Looking Itchy: The Appearance of a Kept Woman of the Kaei Era*. c. 1888. Centre Céramique

Het was tijdens een rondleiding die de studenten kregen door de archieven van Centre Céramique dat cultuurwetenschappenstudent Yasmin Geradts op het idee kwam voor haar onderzoek. “Er stonden drie kasten waarvan ze niet wisten wat erin zat.” Mooi, dacht Geradts, dan ga ik daarmee aan de slag. De kasten bleken schoolboeken en andere informatieve boeken te bevatten waarop de broeders van de Beyart, die 150 jaar lang het jongensonderwijs in Maastricht verzorgden, hun lesmethodes baseerden. Geradts keek speciaal naar wat er wel en niet over seks en seksualiteit werd gezegd om zo inzicht te krijgen in de seksuele moraal in het Maastricht van de vorige eeuw.

“De meesten zijn van tussen 1920 en 1970, maar ik heb ook een boek uit 1801 gevonden. Een lettergeschenk voor kinderen als ze bijvoorbeeld goed hadden geluisterd. Het staat vol zedelijke verhalen. Het bevat zelfs een voorbeeld van *slutshaming*. We zien twee vrouwen, een met een laag decolleté en de ander met een hooggesloten jurk; Coosje en Betje. Coosje vertelt Betje dat haar decolleté te diep is en ze veel te wild danst; zo zal het slecht met haar aflopen!”

Veel van de op de catechismus gebaseerde boeken slaan een dergelijke toon aan. Er wordt vooral gezegd wat men niet moet doen. “Belijd geen onkuisheid. Raak jezelf niet aan, tenzij om schoon te maken.” Maar Geradts vond ook boeken die een ander geluid laten horen. “In de jaren 60, na de seksuele revolutie, gingen er stemmen op om het toch met kinderen over seksualiteit te hebben.

Dat werd als verstandig gezien, ook binnen het katholieke onderwijs. Dat had ik niet verwacht.”

Om een beter beeld te krijgen, had Geradts ook gesprekken met oud-leerlingen van de broeders. Het was niet makkelijk om met mensen over dit onderwerp te spreken. De broeders van de Beyart raakten in opspraak vanwege jarenlang seksueel misbruik waardoor het onderwerp een andere lading krijgt. Van de mensen die Geradts sprak had niemand dit meegemaakt. “Ook al sprak ik er maar een paar en waren het niet echt gestructureerde interviews; het heeft me meer inzicht gegeven in de toenmalige seksuele moraal. Zo kun je de boeken ook beter

duiden.”

Geradts zal samen met medestudenten Nabilah Noordin en Maxime Hallatu tijdens de MABP in de Sint Janskerk aanwezig zijn om tekst en uitleg te geven bij hun tentoonstelling. “Nabilah heeft erotische Japanse prenten bestudeerd. Die zijn heel anders dan Westerse erotica, omdat men in Japan niet het christelijke taboe op naaktheid kende. Op een hete dag trok een boerin die op het land aan het werken was gerust haar hemd uit. Voor seksuele voorlichting bestonden er heel expliciete tekeningen van een penis en vagina. Daar had men geen probleem mee. Wat daar als erotisch werd gezien is een per ongeluk onthulde enkel, een losgeraakte kimono of een mooie lange nek.”

Hallatu verdiepte zich in gynaecoloog Theodoor van de Velde. “Hij schreef het *Volkomen Huwelijk* in 1926”, vertelt Geradts. “Indertijd, en ook daarna een groot schandaal.” In het boek geeft Van de Velde seks- en gezondheidsadviezen. Hij maakte hiermee praten over seks gangbaarder, iets wat hem tot ver buiten Nederland – het boek werd in vele talen vertaald – faam bezorgde.

Cleo Freriks

Maastricht Antiquarian Book and Print Fair, 15 t/m 17 maart, vrijdag: 14.00-19.00, zaterdag: 10.00-18.00, zondag: 10.00-17.00 uur, Sint Janskerk

Coosje en Betje: F. van Aken - *Deugdrijke Voorbeelden en Zedelijke Gesprekken voor de Jeugd, Tweede Stukje*. 1801. Centre Céramique

De Minervalia terug naar Maastricht

Op 15 maart start een crowdfundingcampagne op de Maastricht Antiquarian Book and Print Fair om de *Minervalia*, de oudste gedrukte komedie van Maastricht, naar de Universiteitsbibliotheek te halen. Wereldwijd bestaan er nog maar vijf exemplaren van de *Minervalia*. Eén daarvan is door een antiquariaat aangeboden aan de UB voor 12.500 euro. De UB wil de komedie graag inzetten voor onderwijs en onderzoek aan de universiteit en het manuscript beschikbaar stellen voor het grote publiek. De crowdfundingactie loopt via het nieuwe platform van het Universiteitsfonds Limburg voor projecten van onderzoekers en studenten: UM Crowd. De actie loopt tot half april.

Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder

Ik kom uit een béta-gezin. Nee hoor, mijn vader werkte eerst als telegrafist bij de marine in Den Helder en daarna bij de politie in Heerlen, waar ik ben opgegroeid. Bij de politie was hij coördinator slachtofferhulp. Mijn moeder was verpleegkundige in de gehandicaptenzorg. Mijn broer is in de voetsporen van mijn vader getreden en ging bij de marine. Niks voor mij. Ik was goed in leren en wilde van alles ontdekken. Toen ik nog in de zandbak zat, wilde ik al met houten schepen nieuwe werelddelen ontdekken. En ik was van jongs af aan gefascineerd door dinosaurussen, een rode draad in mijn leven. Ik besepte later pas dat het voor veel mensen helemaal niet vanzelfsprekend is wat ze in hun leven willen.

Favoriete dinosaurus? Nu ga ik iets gekz zeggen: ik heb geen favoriet. Waarom niet? Omdat ik heel veel van die beesten prachtig vind. Dat zit 'm in de anatomie, de botten, de spieren en hoe dat allemaal beweegt en werkt. We weten daar nog steeds weinig van, omdat ze 'onderdelen' hadden die later in de evolutie zijn verdwenen. Maar goed, als ik er eentje moet kiezen, dan wordt het een deinonychus. Met de ontdekking van deze kleine velociraptor-achtige in de jaren zestig, lange achterpoten en kleine sikkelklauwen voor de borst, veranderde het beeld van dinosaurussen. Tot die tijd stonden ze bekend als grote slome beesten, daarna als beweeglijke, agressieve rovers. **Nederland of de Verenigde Staten?** Nederland. Ik heb ruim twintig jaar in de VS gewerkt, maar het was nooit mijn bedoeling om daar mijn leven te slijten. In de VS liggen nu eenmaal de dinosaurussen. Ja, letterlijk. Als we naar de Rocky Mountains rijden, vinden we binnen een paar uur een dinosaurusbots. Aan Harvard heb ik promotieonderzoek gedaan. Ik woonde in de buurt van Boston en heb daar een prima leven gehad. Ik heb er later ook mijn vrouw Meinke mee naar toe genomen, met wie ik tijdens m'n studie geologie in Utrecht al bevriend was. Sinds januari wonen we in Scharn. Dat Maastricht dichtbij Heerlen ligt, is niet meer dan een bijkomstigheid. Al voelt het allemaal heel vertrouwd, het dialect, maar ook straten in Maastricht, waar ik als kind kwam."

Met de teletijdmachine naar... Het Mesozoïcum. Moet wel, want toen leefden de dinosaurussen. Ik ben niet zozeer geïnteresseerd in de redenen waarom ze uitstorven. Ik zou het liefst op safari willen en zien hoe ze zich gedragen, hoe ze bewegen. Al moet je uitkijken dat je niet wordt opgegeten. Ik zou wel terug willen naar het zogeheten Maastrichtien, het einde van het Krijt tijdperk. Maastricht is wereldberoemd in de geologie.

De stamboom van mijn familie gaat terug tot... Geen idee. Ik heb dat nooit uitgezocht. Ik weet wel dat mijn wortels in Noord-Limburg liggen, in Grubbenvorst. Ook speelde het onderwijs een belangrijke rol. Mijn grootvaders waren allebei hoofdonderwijzer op een basisschool. Ik weet eigenlijk meer van de stamboom van mijn vrouw, die uit een Fries geslacht van molenaars kwam.

Laatste voetbalwedstrijd? Ik heb zelf niets met voetbal, maar mijn zoon van veertien vindt het machtig interessant. Ik ben een half jaar geleden voor het eerst naar een wedstrijd gegaan: Roda - Den Bosch. Ik heb het idee dat ik er hier en daar wat van opgepikt heb, maar mijn zoon vindt dat ik er

Naam: Leon Claessens (Den Helder, 46) * **In het dagelijks leven:** hoogleraar paleontologie en evolutie, en dean van het Science Programme sinds januari 2019

* **Burgerlijke staat:** getrouwd met Meinke, samen één zoon: Douwe (14)

* **Woont in Maastricht**

Foto: Loraine Bodewes

“
In de VS werkte ik zestig tot tachtig uur, er wordt zoveel naar je toegeschoven
”

geen hout van snap?"

Als mijn vrouw één ding aan mij mocht veranderen... Dan zou ze willen dat ik minder werk. Wat al het geval is sinds we in Nederland zijn, hoor. In de VS was ik zestig tot tachtig uur per week in de weer. Er wordt zoveel werk naar je toegeschoven... Op het College of the Holy Cross (een particulier *liberal arts college* in Massachusetts, oorspronkelijk van de Jezuïeten, red.) had ik een zware onderwijstaak en was ik departementsvoorzitter. En dan moet je wel. Maar ook op Harvard hoor je geen leven te hebben. Ik mik nu op vijftig uur, dat vind ik een mooier gemiddelde.

Welk boek ligt er op je nachtkastje? Geen. Als kind las ik veel, zat ik vaak in de biebel, maar nu moet ik zoveel voor mijn werk lezen dat ik niet meer toekom aan romans. Maar goed, ik kan ook van vakliteratuur genieten. Niet van de schrijfstijl maar van de vragen die de auteur opwerpt. Die zijn in de regel interessanter dan de antwoorden.

Jeugdzone? Ik was *definitely* een nerd en in die tijd was dat niet cool. Ik weet niet of je dit een jeugdzone kunt noemen,

maar ik had me socialer kunnen opstellen en wat meer moeite kunnen doen tijdens het sporten. Niet dat ik moederziel op het schoolplein stond, ik maakte deel uit van een groepje vrienden, maar toch. Toen ik ging studeren, bloeide ik min of meer op. Je voelt ineens veel meer ruimte om jezelf te zijn. Leuk aan geologie is dat je soms wekenlang met collega-studenten erop uit trekt om in verre streken de aardlagen te bestuderen. Interessant maar ook erg gezellig.

Allergisch voor... Ja, even zien, hoe omschrijf ik dat. Het heeft te maken met slordigheid. Ik erger me bijvoorbeeld aan een rondgestuurde notitie met taalfouten erin. Het kan mezelf ook gebeuren en dan baal ik daar evengoed van. Of een beleidsstuk waarbij niet met de juiste mensen is gepraat, een afspraak die vijf keer verzet moet worden. Ik kan er niet tegen als mensen weinig moeite doen, zich snel ergens van afmaken.

Maurice Timmermans

Eerdere afleveringen op www.observantonline.nl

Film: *The Mule*

Een traag sloffende Clint Eastwood

Still uit *The Mule*

Inhoud: De oude Earl Stone (Clint Eastwood) heeft zijn vrouw (Dianne Wiest) en zijn dochter Iris (Alison Eastwood) behoorlijk verwaarloosd. Hij was vooral bezig met het kweken van daglelies. Zijn vrouw is van hem gescheiden en zijn dochter praat al twaalf jaar niet meer met hem, omdat hij verstek heeft laten gaan op haar huwelijk. Als zijn kwekerij over de kop gaat, kan Earl flink wat geld verdienen als koerier voor een drugskartel. Met dat geld probeert hij zijn fouten uit het verleden te herstellen, al merkt hij al snel dat de drugshandel een gevaarlijke zaak blijft.

Een lastdier dat heel wat kan verstouwen.
• Clint Eastwood is 87 jaar en dat weerhoudt

hem er niet van om meerdere films per jaar af te leveren. In 2018 maakte hij *The 15.17 to Paris* en *The Mule*, waarvan hij de regie en de hoofdrol voor zijn rekening nam.

• Clint Eastwood is een regisseur die zich aan geen enkele modegril overlevert. Geen special effects, geen spectaculaire of keiharde actiescènes. Eastwood vertelt op zijn eigen wijze de verhalen die hij wenst te vertellen. In de meeste gevallen is dat in een rustig tempo met aandacht voor de karakters en met nauwelijks een spoor van effectbejag. Dat maakt Eastwood tot een origineel als ook eigenzinnig regisseur.

• De drugshandel speelt een belangrijke rol in *The Mule*, maar daar draait het niet om. Het

gaat om een oude man die aan het eind van zijn leven beseft dat hij wel heel veel verkloot heeft. Het is een verhaal over ouderdom en het naderende afscheid. Het doet bijna pijn om naar Clint Eastwood te kijken, die zichtbaar oud is geworden. De Dirty Harry van weleer is een kwetsbare, oude man geworden, die traag door het beeld sloft. Als het karakter Earl Stone de film al draagt, dan doet-ie dat met broze botten.

Het dier zakt door zijn poten.

• Wil je vooral een ontluisterend beeld van de drugshandel krijgen, dan kies je voor *Sicario* (2015) van de Canadese regisseur Denis Villeneuve. En niet voor *The Mule*.

• Het tempo is wel erg traag.

Het slotoordeel: Is *The Mule* spectaculair? Nee! Is de film origineel? Hoogstwaarschijnlijk niet. Maar op de vraag of de film de signatuur van een eigenzinnige filmmaker draagt, kun je niet anders dan met een volmondig 'ja' antwoorden.

Jan Salden

Jan Salden is docent filmtheorie aan de Maastricht Academia of Media, Design & Technology

Doktersassistent werkt aan het front

De Nederlandse Vereniging van Doktersassistenten heeft onder bijna duizend van haar leden een enquête gehouden naar geweld tijdens hun werk. Bijna twee op de drie assistenten zijn de afgelopen twee jaar weleens slachtoffer van geweld zijn geweest. Een kwart zelfs vier of meer keer per jaar. Zij waren het slachtoffer van scheldpartijen, soms zelfs dreiging met vuurwapens, of gooien met computers. Uiteraard moest zo nu en dan de politie eraan te pas komen. Wat zijn de aanleidingen voor zulk intimiderend gedrag? Lange wachtlijsten en -tijden, verkeerde verwachtingen, machteloosheid wanneer je je zin niet krijgt, drank, drugs, psychiatrische problemen, en niet te vergeten een toename van de zorgvragen en van de administratieve druk. Zo wordt een slechte arbeidssituatie geschapen, die boos en verdrietig maakt. Doktersassistenten willen het beste, maar bereiken bij sommige cliënten het tegendeel. Met een groot, maar passend woord is dat tragisch.

Heel lang geleden in 1972 schreef ik een artikel in een boek getiteld *Menswetenschappen vandaag*. Het ging over *Bedrijfsleiding*

en *frontmentaliteit*. Mensen die aan het front werken van instellingen, bedrijven of kanto-

ren, hebben de taak de burgers, klanten, cliënten of patiënten te woord te staan, afspraken te regelen, papieren te beoordelen. Aan het loket van bijvoorbeeld huisartspraktijken, klinieken of ziekenhuizen verleent men toegang tot de zorg. Daar komt aan de orde of, wanneer en hoe het verder gaat. Dat loket vangt als eerste alle onplezierige zaken op. De vrouw of man erachter wordt als eerste 'aangevallen'. Daar ontstaat vooral bij langdurige aanstelling een frontmentaliteit. Die kenmerkt zich door stereotypen over de klanten: van 'ze begrijpen het niet' via 'ze gaan hun eigen gang' tot 'zij misdragen zich'. Daarbij komt soms een negatieve houding tegenover de hulpverleners die niet willen weten hoe de klanten écht zijn. Men handelt dan sterk directief, beroept zich op gezag en richtlijnen en toont zijn ergernis. Vind ik dit erg? Eigenlijk niet. Zonder een zekere mate van frontmentaliteit en de bijbehorende nadruk op regels is werken aan het front niet goed mogelijk.

Werkers aan het front tonen meer hinderlijke frontmentaliteit als hun werk van bovenaf in een administratieve janboel verandert.

Daarnaast dient men vooral aan het front te waken voor overbelasting die een gevoel van falen vergroot. Bezuinig daarom nooit op loketpersoneel.

Foto: Loraine Bodewes

Hans Philipsen

Hans Philipsen is oud-rector van de UM

colofon

Redactieadres

St. Servaasklooster 32

Postbus 616

6200 MD Maastricht

(volg routebordjes)

T 043 - 38 85 390

E observant@maastrichtuniversity.nl

W www.observantonline.nl

Stichtingsbestuur

Harald Merckelbach (vz), Sandra Daas,

Catharien Kerkman, Bettina Geiling,

Christoph Rausch

Redactieraad

Piet Eichholtz (vz), Birsan Erdogan, Silvia

Evers, Stephanie Meeuwissen, Thomas

Vaessen, George Vogelaar

Redactie

Riki Janssen

(hoofdredacteur) 043 - 38 85 384

Wendy Degens 043 - 38 85 382

Cleo Freriks 043 - 38 85 386

Yuri Meesen 043 - 38 85 385

Maurice Timmermans 043 - 38 85 381

Redactie-assistent

Marion Janssens 043 - 38 85 390

Aan dit nummer werkten verder mee:

Cato Boeschoten, Wammes Bos, Wim Groot,

Mark Kawakami, Hans Philipsen, Jan Salden

Fotografie

Loraine Bodewes, Joey Roberts

Illustraties/Opmaak/Basisontwerp

Simone Golob, www.sgiv.nl

Vertalingen

o.a. door B. Wall & P. Nekeman, Maud

Bovelandier

Druk

Janssen/Pers Gennep

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen zie

www.observantonline.nl/Mededelingen

of www.observantonline.nl/English/Announcements

Advertenties

Voor regionale en interne adverteerders:

Marion Janssens, 043 - 38 85 390,

marion.janssens@maastrichtuniversity.nl

Voor overige adverteerders:

Bureau Van Vliet, 023 - 57 14 745,

m.dewit@bureauvanvliet.com

Internet: www.bureauvanvliet.com

(Voor Paarltsjes zie info bij Paarltsjes)

Abonnementen

Observant wordt gratis verspreid op

de universiteit en op diverse locaties in

Maastricht.

Belangstellenden kunnen Observant

thuisgestuurd krijgen voor € 37,00 per

academisch jaar.

HOP

Observant is aangesloten bij het

Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder

voorafgaande schriftelijke toestemming van de

hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk worden

overgenomen

Voor hetzelfde geld staan de paarltsjes

iedere week ook op internet:

www.observantonline.nl

paarltsjes

EIPA HAS A VACANCY FOR: JUNIOR ASSISTANT UNITI. FOR MORE INFORMATION LOOK AT OUR WEBSITE: [HTTPS://WWW.EIPA.EU/VACANCIES](https://www.eipa.eu/vacancies)

B&B FOR 1-2 PEOPLE PRIVATE BATHROOM SINT PIETERSBERG. ALSO DURING TEFAF! 0651409867

Clëntenraad MUMC+ zoekt 2 nieuwe leden. Iets voor jou? Kijk op www.werkenbijmumc.nl Reageer vóór 1 april.

Te koop in Gronsveld half-vrijst. Woning. Bouwjaar 1977 Woonopp. 110m2 Inhoud 360m3 Perceel 246m2. Vraagprijs €259000. Contact: huisgronsveld@ziggo.nl

HORECAKANJERS GEZOCHT OP GOLFBAAN HET RIJK VAN MARGRATEN. BEN JIJ DE PERSOON MET DE JUISTE DRIVE? EMAIL GENERALMANAGER@GOLFBAANHETRIJKVANMARGRATEN.NL

Paarltsjes

Per letter, leesteken of spatie een apart hokje gebruiken. Regels volschrijven tot het einde. Voor langere teksten geldt het advertentietarief. Inleveren bij de redactie kan maandag tot en met donderdag van 09.00 tot 17.00 uur / contant betalen. Bezoekadres: loop de Minderbroedersberg omhoog, vóór de ingang van nummer 4 rechts af en loop het appartementencomplex (rode baksteen) binnen. Volg de bordjes naar de 2e verdieping. Digitaal inleveren kan ook, zie www.observantonline.nl Vóór dinsdag 16.00 uur ingeleverde Paarltsjes verschijnen de donderdag daarop in de krant. De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de Paarltsjes en behoudt zich het recht voor om zonder opgaaf van reden Paarltsjes te weigeren.

_____	€ 3,00
_____	€ 4,00
_____	€ 5,00
_____	€ 6,00
_____	€ 7,00
_____	€ 8,00

SUMMER SCHOOL

JOURNALISTIEK EN EFFECTIEF SCHRIJVEN

Wil je beter leren schrijven? Ingewikkelde materie toegankelijk maken voor een breed publiek? Of kennismaken met de journalistiek? Kom naar de Maastricht Summerschool 'Journalistiek en effectief schrijven'.

Wanneer: 5 tot en met 15 augustus 2019

Prijs: €800

Meer informatie: riki.janssen@maastrichtuniversity.nl

Inschrijven (tot 15 juli): www.maastrichtuniversity.nl/education/contract/maastricht-summer-school/courses-curriculum

De mededelingen van de universiteit, faculteiten, servicecentra en studentenorganisaties zijn te vinden op www.observantonline.nl

The announcements of the university, faculties, service centres and student organisations can be found on www.observantonline.nl

agenda academische zittingen Aula Minderbroederberg 4-6

14-03, 12.00 uur: mw. Judith Nalukwago, MSc.	05-04, 12.00 uur: mw. Denise Strijbos, MSc.
15-03, 10.00 uur: mw.drs. Christina Giannakou	05-04, 14.00 uur: dhr. Pieter A. Leermakers, MSc.
15-03, 12.00 uur: dhr. Shashwat Khare, MSc.	05-04, 16.00 uur: dhr. Timo M. Deist, MSc.
15-03, 14.00 uur: mw. Bianca T.A. de Greef, MSc.	10-04, 14.00 uur: mw. Vittoria De Angelis, MSc.
15-03, 16.30 uur: Afscheidscollege Prof.dr. N. Schaper	11-04, 10.00 uur: dhr. Javier F. Aldeguer, MSc.
20-03, 12.00 uur: dhr. Jens H. van Dalfsen, MSc.	11-04, 16.00 uur: mw. Mindy Vroomen, MSc.
21-03, 12.00 uur: dhr. Andrew M. Holwerda, MSc.	12-04, 10.00 uur: dhr. Alexandre J.-C.M. Houzelle, MSc.
21-03, 16.30 uur: Inauguratie mw. Professor Lisa Coussens – TEFAF Leerstoel	12-04, 12.00 uur: dhr. Mor M. Dickman, MSc.
22-03, 10.00 uur: mw. Valerie M. Montpellier, MSc.	12-04, 14.00 uur: dhr. Frits H.M. van Osch, MSc. (Double doctorate University of Birmingham-UM)
22-03, 12.00 uur: mw.drs. Evelyn Smit	12-04, 16.30 uur: Inauguratie prof.dr. A.A.N. (Sandra) Mulken
22-03, 14.00 uur: mw. Lotte Berk, MSc.	17-04, 10.00 uur: dhr. Bram Duyx, MSc.
22-03, 16.30 uur: Inauguratie prof.dr. Marta Pertegás	17-04, 14.00 uur: mw. Alison Cathles, MSc.
27-03, 10.00 uur: dhr. Wondimagegn Mesfin Tesfaye, MSc.	17-04, 16.00 uur: mw. Parisa Kamali Sadeghian, MSc.
27-03, 12.00 uur: dhr. Ibrahimia Sory Kaba, MSc.	18-04, 10.00 uur: mw.drs. Frederique E.C.M. Peeters
27-03, 14.00 uur: dhr. Zhenglong Sun, MSc.	18-04, 12.00 uur: dhr. Maikel J.A.M. Bakens, MSc.
27-03, 16.00 uur: dhr. Shiji Ding	18-04, 14.00 uur: mw. Thyagi T. Ponnamparuma, MPhil.
28-03, 14.00 uur: mw. Wei Zhao, MSc.	18-04, 16.00 uur: dhr. Jurgen Peerlings, MSc.
28-03, 16.00 uur: mw. Kelly Reumkens, MSc.	25-04, 16.30 uur: Inauguratie van prof.dr. Roberto Lorusso
29-03, 10.00 uur: dhr. Sebastian X. Espinosa Velasco, LL.M.	26-04, 12.00 uur: dhr. Tobias Ruof, MSc.
29-03, 12.00 uur: dhr.drs. Peter T. Kruythoff	26-04, 14.00 uur: mw.drs. Kirsten K.B. Peetoom
29-03, 14.00 uur: dhr. Niek Zonnebeld, MSc.	26-04, 16.00 uur: Afscheidscollege van prof.dr. Ernst Homburg
29-03, 16.30 uur: Inauguratie prof.dr. Peter Peters	
04-04, 10.00 uur: mw. Charlotte Keijser, MSc.	
04-04, 12.00 uur: mw. Benedicta Deogratias, LL.M.	

Maastricht University

Interne vacatures

- **Hoofd Marketing & Communicatie** FdR, 38 uur
Vacaturenummer: AT2019.024
- **Promovendus** FHML, School for Cardiovascular Diseases/CARIM/ Epidemiologie, 36-40 uur
Vacaturenummer: AT2019.046
- **PhD candidate** FHML, School for Cardiovascular Diseases/ CARIM/Department of Biochemistry, 38 hours
Vacancy number: AT2019.065
- **Lecturer** in Data Visualization at the new Department of Business Analytics, SBE, 38 hours
Vacancy number: AT2019.070
- **Lecturer** in Distributed Systems and Data Protection at the new Department of Business Analytics, SBE, 38 hours
Vacancy number: AT2019.071
- **Assistant Professor** in Machine Learning and Data Mining (Tenure Track) at the new Department of Business Analytics, SBE, 38 hours
Vacancy number: AT2019.072
- **Assistant Professor** in Algorithms and Optimization (Tenure Track) at the new Department of Business Analytics, SBE, 38 hours
Vacancy number: AT2019.073
- **Assistant Professor** in Computational Statistics (Tenure Track) at the new Department of Business Analytics, SBE, 38 hours
Vacancy number: AT2019.074
- **UM psycholoog** voor studenten, SSC, 22.8 uur
Vacaturenummer: AT2019.075
- **PhD candidate** in the field of organoid research, FHML, 36-40 hours
Vacancy number: AT2019.076
- **Educational Leader**, FSE, 38 hours
Vacancy number: AT2019.077
- **Postdoctoral researcher** "Women, Work and Well-being in Ethiopia (3WE)" at the FASoS, Department of Society Studies, 30.4-38 hours
Vacancy number: AT2019.078
- **Postdoc position** in the field of organoid research, FHML, 36-40 hours
Vacancy number: AT2019.080
- **Junior Coordinator** Educational Services, MUO, 30.4 hours
Vacancy number: AT2019.081

Voor uitgebreide informatie, raadpleeg de website www.maastrichtuniversity.nl. Klik op de link "Werken bij de UM" en vervolgens op "Vacatures". Schriftelijke sollicitaties o.v.v. vacaturenummer op brief en envelop (of elektronisch solliciteren via de vacaturewebsite) richten aan de afdeling HRM van de betreffende faculteit of beheerseenheid (Postbus 616, 6200 MD Maastricht).

www.maastrichtuniversity.nl

**LAATSTE
NIEUWS
OP
observantonline.nl**

cato

Klimaat-hypocrietje

Daar staan we dan, geplet tussen de hotdogkraam en veertigduizend anderen op de Dam in Amsterdam. Mijn broertje is spontaan meegekomen en terwijl we wachten op enige beweging van de menigte prikken de baleinpunten van mijn paraplu in zijn koppie vol doorweekte blonde krullen. "Vind je het goed als ik 'm even vasthou Cato, dan stoot ik mijn hoofd niet steeds." Ik vind het prima, want zo kan ik het kartonnen bord dat iemand me net in handen heeft geduwd omhooghouden. Op de voorkant staat *hot topic: climate change*. Op de achterkant een reclame voor kat-tengrind.

We beginnen te lopen richting het Rokin. Ik bots tegen een meisje aan met indringende ogen; later besef ik dat het mijn vroegere buurmeisje is. Zij en haar gezin woonden een paar jaar naast ons, waarna ze de hele wereld overvlogen voor haar vaders baan bij een kolenbedrijf. Wat leuk dat ze ook mee demonstreert vandaag! Eenmaal op de Vijzelgracht bedenken broerlief en ik dat we eigenlijk helemaal geen leuzen hebben voorbereid. Dan maar inspiratie zoeken bij de mensen om ons heen. En terwijl zinnen als "liever een patatje dan klimaatoorlog" en "hey ho kabinet, jullie worden afgezet" ons om de oren vliegen voel ik het kartonnen bord in mijn hand langzaam veranderen in pap. Snel sprint ik richting de meest dichtstbijzijnde supermarkt en prop het bord in de prullenbak. "Dat moet eigenlijk in de papierbak hè, klimaatdrammertje", bijt een man me toe. Ik vervolg mijn weg terug naar de mars.

En dan komen we koud en doorweekt aan bij onze eindbestemming: Museumplein. Ik heb best wel honger gekregen, en met alle kracht probeer ik de plastic verpakking van een fruitreep open te knagen. Wanneer deze eindelijk openscheurt waait de helft van de verpakking de lucht in en landt ergens tien meter verderop. Straks maar even kijken of ik het terug kan vinden. De speeches beginnen, maar wij vinden dat het eigenlijk wel tijd is voor iets warmes. Druipend stappen we het dichtstbijzijnde café binnen en ik bestel een warme chocolademelk mét slagroom. Ik drink eigenlijk geen melk, maar ach. Dit is om te vieren dat we zo goed die klimaatmars hebben gelopen. Eenmaal thuis spring ik voldaan onder de douche, en terwijl ik het hete water lekker lang op mijn koude lichaam laat klateren bedenk ik dat we een mooi statement hebben gemaakt vandaag. Zo, nu mag de politiek aan de slag!

Cato Boeschoten

“Tragos is veranderd, eerst deden we het fout, nu doen we het goed”

Praeses Tragos versus Praeses JIB

Willem van Diesen (22), na dit bestuursjaar nog half jaar UCM, is voorzitter van MSV Tragos

Aantal actieve leden: 450

Betekenis Tragos: “Is Grieks voor bok, het staat voor fierheid. Ons logo is een bok naast de Maastrichtse ster.”

Emily van der Zwan (23), derdejaars fiscaal recht, is voorzitter van Stichting Jurist in Bedrijf

Aantal actieve leden: 13 mensen in bestuur en commissies

Betekenis Jurist in Bedrijf: “Komt van de contacten die we hebben met bedrijven.”

Laten we maar eens beginnen met een vet vooroordeel. Want hoe zit dat, leven er twee zielen in Van Diesens borst? Hij is voorzitter van de rechtse bierdrinkende ballenclub Tragos en studeert aan het linkse University College, vol met would-be filosofen, hippies en wereldverbeteraars.

Hoe kan dat, zo'n combi? Of is mijn beeld achterhaald?

Van Diesen: “Ja, dat is wel achterhaald ja. Het zijn allebei stereotypen. Waar ik zelf sta? Ik zit keurig in het midden.

Kijk, bij het UCM houden ze ook leuke feestjes, daar wordt ook gedronken, en bij Tragos gebeurt ook echt wel wat inhoudelijks. Alleen al omdat je daar met mensen bent van allerlei faculteiten en studierichtingen, zodat je weet hoe het er buiten jouw eigen wereldje aan toegaat. Dat vind ik belangrijk. Het is ook de reden dat ik voor het University College in Maastricht koos, het enige waar je niet op een campus woont. Ik wil de stad in, niet in een bubbel blijven, wil niet dat je academische kring meteen ook je sociale kring is. Daarom ging ik bij een vereniging.”

Van der Zwan: “Dat wilde ik ook, het werd Circumflex. Ik kom uit Helmond, had voor Amsterdam kunnen kiezen maar dat was me te groot, wilde liever eerst klein beginnen, in Maastricht. In Amsterdam is superveel te doen, in Maastricht kun je dan beter bij een vereniging. Ik wilde eerst mijn draai vinden. En mezelf. En daarna de stap naar het grotemensenleven maken.”

En, heb je jezelf gevonden?

Van der Zwan: “Ja, volgens mij wel. Ik twijfelde over een studie, ben International Business gaan doen, vooral omdat mijn vader in die hoek zit, mijn zus ook die kant op ging en ik dacht, dan zal ik het ook wel leuk vinden. Maar het was ècht niet leuk, na anderhalf jaar ben ik overgestapt naar fiscaal recht, ik wilde meer balans tussen recht en economie. Ik heb mezelf beter leren kennen, weet nu waar mijn ambities en interesses liggen, ook door Jurist in Bedrijf. Ik ben daar de bedrijven- en instellingendag gaan organiseren, waar studenten kennis kunnen maken met onder meer de grote advocatenkantoren, en nu ben ik voorzitter. Ik neem graag de leiding, dan weet ik dat alles goed geregeld is. Ja, ik moet delegeren, loslaten, dat heb ik wel geleerd. Ook hoe je met conflicten moet omgaan, dat je rationeel moet blijven nadenken en niet de pan uit flippen.”

Ze gaat, zegt ze met grote stelligheid, straks op de Zuidas werken, als ze eenmaal twee masters achter de rug heeft. Bij een groot kantoor, “want

daar kan ik superveel leren”.

Tachtig uur per week werken tussen doorgesnoven types met een rekbare moraal?

“Ach, dat wordt allemaal aangedikt, neem nou die tv-serie *Zuidas*, ik ga het wel zien tegen die tijd. Ik heb een aantal weken bij Deloitte meege-draaid, de mensen daar waren supertoegankelijk, je kon alles vragen. En tachtig uur, dat wil ik best doen, zeker in het begin.”

Willem, wat onderscheidt Tragos van Circumflex?

Van Diesen: “We zijn allebei traditioneel, met ontgroening en een hiërarchie en alle normen en gebruiken van dien. Daarin lijken we op elkaar. Maar wij zijn iets progressiever, ambitieuzer dan CF, zij tonen meer het oude beeld. Die hiërarchie, dat maakt deel uit van de mystiek

die om een studentenvereniging hangt. Dat betekent niet dat je jezelf moet laten rondcommanderen, maar wel dat als een oudere persoon, die weet hoe het allemaal gaat, iets zegt; dat je dan doet wat hij zegt. En als het alleen maar een schreeuwer is, doe je het dus niet. Je leert dat onderscheid te maken.”

Van der Zwan: “Daar leer je dus mee omgaan, met mensen die druk uitoefenen.”

Mystiek, die hangt ook rond de ontgroening. Geheimzinnigheid troef. Van Diesen: “Dat is net waar het om draait: wat zou daar gebeuren? Het is een stukje identiteit.”

Het beeld is: een groepsgewijze vernedering om de onderlinge band te versterken.

Van Diesen: “Vernederen, tja, het gebeurt wel maar het is niet het goede middel om een band te smeden. En het is ook geen doel op zich. De zaken veranderen, we hebben de afgelopen jaren echt stappen gezet, de rector gaf ons daar complimenten voor. Tegenwoordig staat in het draaiboek dat er bijvoorbeeld van drie tot vier uur een activiteit is, en meteen het doel daarvan. Zodat de ouderejaars weten waarom ze de sjaars iets laten doen. Zo'n draaiboek bespreken we met de rector en de directeur van het studentenservicecentrum. We gaan in vertrouwen met elkaar om, er komen ook geen onverwachte controles meer vanuit het SSC. Tragos is veranderd, eerst deden we het fout, nu doen we het goed.”

Wammes Bos

Eerdere afleveringen op www.observantonline.nl
Foto: Joey Roberts

